

SZERESS és NEVESS!

Teresa Southwick

Ügyvédi titok..... 3

Gina Wilkins

Kéménybe korommal..... 89

Gina Wilkins

Ki a hunyó?..... 185

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvétélkészítést és mindenfajta információátaró vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictionally, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Teresa Ann Southwick, 2001 – Harlequin Magyarország Kft., 2016
A Romana különszám 2004/2. eredeti címe: *The Last Marchetti Bachelor* (Silhouette Romance)
Magyarra fordította: Kosztolányi Klára
© Gina Wilkins, 2003 – Harlequin Magyarország Kft., 2016
A Bianca 169. eredeti címe: *Conflict of Interest* (Silhouette, Special Edition)
Magyarra fordította: Farkas Judit
© Gina Wilkins, 2003 – Harlequin Magyarország Kft., 2016
A Bianca 172. eredeti címe: *Faith, Hope and Family* (Silhouette, Special Edition)
Magyarra fordította: Bilik Péter

• Kép: iStockphoto
ISBN 978-963-407-303-1
HU ISSN 1787-0216

A Tiffany Szeress és nevs! a Harlequin Magyarország Kft. időszaki kiadványa.
A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konzern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2016

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Műszaki vezető:* Sárjai Szabó Mária
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@charlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat: www.harlequin.hu
A Harlequin Magyarország Kft. szerelmesregény-sorozatai:

Júlia **ROMANA** **Szívhang** **TIFFANY** **BIANCA**

Árusításban terjeszti a LAPKER Rt. és egyéb terjesztő szervek.
Tájékoztatjuk tisztelt olvasóinkat, hogy a különböző versenyeken és rejtveny pályázatainkon részt vevők adatai (név, lakcím) kiadónk nyilvántartásába kerülnek. Részvételükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy a – fenti adatok felhasználásával – későbbiekben akcióinkra, kiadványainkra felhívjuk szíves figyelmüket.

Szedés: Harlequin Magyarország Kft.
Nyomás: RAS-Nyomda Kft.
Nyomda címe: 6000 Kecskemét, Mindszenti krt. 63.
Megrendelés száma: 601001
Nyomatás időpontja: 2016/6.
Felelős vezető: Futó Imre ügyvezető igazgató

Teresa Southwick

Ügyvédi titok

***M**adison megfogadja, hogy nagy ívben elkerüli a Marchetti család férfi tagjait. A tiltólista legelső helyén Luke, a legfiatalabb Marchetti áll. Nem véletlenül, hiszen a lány elemi erővel vonzódik hozzá. Olyannyira, hogy egy éjszaka nem bír tovább ellenállni, és megszegi a fogadalmát. Nemsokára azonban kiderül, mégsem egy Marchettivel bújt ágyba...*

1. FEJEZET

– Megértem, hogy búcsú nélkül akartál elmenni – kezdte Luke Marchetti, noha a hangjában nem volt semmi megértés. – De fel nem foghatom, miért nem mondtad el, hogy még szűz vagy.

Madison Wainright megtorpant a hálószoabajtóban, és nagy levegőt vett.

– Luke... – suttopta.

– Igen.

Luke a lány ágya mellett állt; erős szálú, sötét haja még nedves volt a zuhanyozástól. Madison néma csodálattal nézte szépen formált orrát, határozott, borostás állát és az arcán lévő gödröcskéket. Ha a férfi dühös volt, mint most is, alig lehetett észrevenni őket. De Madison már látta mosolyogni Luke-ot, jól ismerte a vonásait. Nincs az a női szív, amelyet meg ne dobogtatnának. A lánynak el kellett ismernie, hogy Luke a csípőjén lazán megkötött fehér törülközőben bátran pózolhatna bármelyik újságnak.

– Miért, Maddie?

Miközben Luke zuhanyozott, a lány azon töprengett, hogyan nézzen a férfi szemébe, miután „megtette”. Végül aztán belebújt a farmernadrágjába meg a pólójába, és úgy döntött, hogy búcsú nélkül távozik. Most a melléhez szorította a dzsekijét, mintha így elrejtőzhetne Luke pillantása elől. Meglehetősen fölösleges szemérmeskedés, tekintve, hogy épp az imént bujt ki mellőle az ágyból...

– Miért akarok elmenni? Vagy miért nem mondtam el, hogy szűz vagyok?

– Mindkettő – vont a meg Luke széles vállát.

A férfi testesítette meg Madison számára az erőt. Lenyűgözte magas, karcsú, izmos alakja.

Elfojtott egy sóhajt. Még jól emlékezett rá, mennyire remegett a keze, mikor körberajzolta a férfi testének körvonalait. Most, hogy itt állt előtte a nappali fényben, az emlékek még elevenebbnek tündek.

Nem valószínű, hogy Dél-Kaliforniában lett volna még egy huszonöt éves szűz lány rajta kívül. Ennek most vége. De miért épp Luke volt életében az első?

Madison nyelt egyet, mielőtt megszólalt volna.

– Ez itt az én házam. És mint figyelmes házigazda, nem akartalak kínos helyzetbe hozni. Úgy gondoltam, jobb, ha csendben elmegyek.

Megpróbált személytelen, üzleti hangot megütni, de ez nem nagyon sikerült.

– Jobb, de kinek?

Úgy hangzott, mintha Luke barátságosan beszélgetne, de a kérdést követően összevonta kék szeme fölött a szemöldökét, és telt, érzéki ajka keskeny vonallá szigorodott.

– Jobb mindkettőnknek. Megkíméljük egymást egy kellemetlen beszélgetéstől.

– Pedig a legjobb dolog az egészben utólag beszélni róla. Jóllehet te ezt nem tudhatod, mivel én voltam életedben az első.

– Gúnyolódsz?

– Eszem ágában sincs. Mindenesetre bosszant, hogy nem mondtad el – fonta keresztbe a karját Luke.

– Igazad van. Még soha senkivel sem feküdtem le, és női magazinokat sem olvasok, tehát nem tudom, mi az első szeretkezést követő reggelen a tíz legkedveltebb beszédtema. A tapasztalataimat a bíróságon és nem a hálószobákban szereztem. Fel tudok készülni egy tárgyalásra, de arra nem, amit az éjjel tettünk. Mindössze megpróbáltam elkerülni egy kínos helyzetet. Sajnálom, ha csalódást okoztam.

– Egy szóval sem mondtam, hogy csalódott vagyok. Ellenkezőleg.

Madison megborzongott, mikor a pillantása találkozott Luke mámorító tekintetével. Ezért akartam megszökni a saját lakásomból, gondolta. Mert Luke ellenállhatatlan hatással van rám. Ez a mélykék szempár...

Tudta, elég, ha a férfi ajka hozzáér, és ő ismét elveszett. Valahogyan ki kell szabadulnia ebből az érzéki bűvöletből! Luke-ra nézett, és kimondta azt, ami először az eszébe jutott.

– Nem borotválkoztál meg.

– Nincs nálam a borotvám. De jobb is így. Ha megborotválkozom, mire kijövök, már rég kereket oldottál volna.

Madison még mindig az ajtóban állt, a szabadsághoz oly közel, és görcsösen szorította a dzsekijét.

– Most már tényleg mennem kell. Vár a munka.

Ez egy kicsit furcsán hangzott, de Madison remélte, hogy a férfi nem veszi észre, s lesz olyan irgalmas, hogy végre futni hagyja.

– Hová sietsz? Vasárnap van. Még egy magadfajta megszállott sem dolgozhat ilyenkor. A bíróság épületét szerencsére a hétvégén bezárják.

Luke nem volt könnyörületes hangulatban.

– Igaz, de egy ügyvéd többnyire otthon, és nem a tárgyalóteremben dolgozik. Azonkívül vásárolnom is kell...

– Maddie, figyelj rám!

Maddie... Luke az egyetlen, aki így szólítja. Ez lett tegnap éjszaka a veszte. Mindenki más Madisonnak hívja. Annak idején az anyja ragaszkodott ehhez, aztán a lány később maga is kijavította azt, aki becézni próbálta. Luke azonban füttyült erre.

– Tessék?

– Mikor szakítottál a bátyámmal, Nickkel, megesküdtél, hogy a Marchetti család férfi tagjait nagy ívben elkerülsz, és most odaadtad magad nekem. Miért? Tudnom kell.

Luke-nak igaza van. Miután a kapcsolata Nickkel kudarcba fulladt, tényleg elhatározta, hogy többé hallani sem akar a Marchetti fiúkról. Nick annak idején beleszeretett egy másik lányba. Madison nem is nagyon lepődött meg ezen. Tudta, hogy ő képtelen megtartani a férfiakat. A szakításuk tulajdonképpen fájdalommentesen zajlott, és Luke akkoriban felajánlotta neki, hogy nyugodtan sírja ki magát a vállán. Amit Maddie természetesen visszautasított.

Csak a munkájával akart törődni, és nem vágyott szorosabb kapcsolatra senkivel. De az ég szerelmére, akkor mi vitte rá, hogy lefeküdjön Luke-kal?! Ez a dolog egyáltalán nem jellemző rá.

Nem tudta, mit válaszoljon.

– Tiltakozom. Nem tartozik a tárgyhoz.

– Számomra igen. – Luke nagyot sóhajtott. – Huszonöt éves, gyönyörű lány vagy.

– Meg kellene vizsgáltatnod a szemed. – Madison az orrára bökött. – Ezek a szeplők egyszerűen rémesek.

– Nekem tetszenek. És el tudom képzelni, hogy rajtam kívül még egy csomó pasasnak. Valószínűleg sokan csapják neked a szelet. Tehát miért most, és miért pont én?

– Bárcsak tudnám!

Ha legalább azt mondhatná, hogy tegnap túl sokat ivott Luke bátyjának az esküvőjén! De éppen hogy belekortyolt abba a pezsgőbe, amelyet Luke hozott, hogy koccintson Alexszel és Frannie-vel. Luke attól a perctől kezdve ott forgolódott ő körülötte, hogy megjelent az esküvőn. Azért hívták meg, mivel az ügyvédi irodája látta el a Marchetti Részvénytársaság képviselőtét, ráadásul a család régi barátja volt. Luke is egyedül jött el az esküvőre, amit Madison nem értett, mivel a jóképű fiatalembert mindig is körülrajongták a nők, noha a tudomása szerint még senkivel sem kötelezte el magát. Miként lehetett olyan ostoba, hogy elhiggye, épp rá fog esni a választása?

Ám Madison hálás volt azért, hogy ezen a meseszerű, nyári esküvőn maga mellett tudhatta Luke-ot. Az ünnepséget követően valahogy nem volt kedve hazamenni. Luke-kal sétált egyet, majd megállapították, hogy a férfi még nem is látta az otthonát. Madison tehát meghívta magához. Aztán az események megállíthatatlanul követték egymást. Luke-nak azonban joga van világos választ kapni a kérdésére.

– Nem tudom, miért történt – kezdte. – Alkalom szüli a tolvajt.

Luke elmosolyodott, mire feltűntek arcán azok a gödröcskék, amelyek oly vonzóvá tették.

– Megszólint az ügyvéd.

Madison figyelmét nem kerülte el a kék szempár fürkésző pillantása, és egyre jobban bánta, hogy nem sikerült megszöknie.

– Az vagyok. Jim Mallery azzal a szándékkal választott ki, hogy nyugdíjba vonulása után átvegyem az ügyfeleit.

– Még mindig nem válaszoltál a kérdéseimre. Miért épp én?

– Erre mondtam, hogy alkalom szüli a tolvajt.

– Nem egészen erre számítottam. Például jobban örültem volna, ha azt mondd, hogy elveszítetted a fejed, és képtelen voltál ellenállni nekem.

Madison őszintén remélte, hogy Luke sosem jön rá, mennyire fején találta a szöveget.

– Jó lett volna, ha már előtte tudom, hogy számodra ez az első alkalom – jegyezte meg Luke.

– Miért? Mit számított volna, ha tudod, hogy szűz vagyok... – Madison elpirult.

Luke odasétált hozzá. Egy lépésre tőle megállt. A lány érezte, hogy összeszorul a gyomra.

– Sokat számított volna – felelte a férfi kissé bosszúsan. – Először is talán le sem feküdtem volna veled. Másodszor pedig ez hatalmas felelősség.

– Miért?

A kérdés kicsúszott Madison száján, mielőtt megakadályozhatta volna. Zavarban érezte magát. A kíváncsisága a jogi tanulmányai során nagyon hasznosnak bizonyult. Most azonban szörnyen naivnak tűnhet.

– Az első alkalom meghatározó élmény. A férfi dolga széppé és emlékezetessé tenni.

– De hiszen jó volt! – szaladt ki Madison száján.

Luke mosolya felizgatta, ugyanakkor idegesítette is. Talán olyan titkot árult el ezzel, amelyet később a férfi fegyverként használhat ellene?

– Ennek örülök – mosolyodott el Luke. – De nem hiszem, hogy csupán arról lett volna szó, hogy „alkalom szüli a tolvajt”. Pontosan tudom, hogy rengeteg udvarlód volt. És most kérlek, magyarázd meg, miért épp én.

Madison felsóhajtott.

– Megpróbálok, de azt hiszem, még magamat sem ismerem ehhez igazán. Különös hangulatba ringatott az az esküvő – mosolyodott el szomorkásan. – Csofátalatos volt, hogy egy nagy, boldog család tagjának érezhettem magam.

– Még mindig szereted Nicket? – kérdezte Luke. – Fáj, amikor megtudtad, hogy Abby babát vár?

– Valójában sohasem szerettem Nicket. – Madison nem akart belemélyedni ebbe a témába. Luke-nak nem kell megtudnia, hogy a férfiak általában egykettőre eltűnnek mellőle, mert ráébrednek, nem érdemes udvarolni neki. – Hamar rájöttem, hogy nem is őt, hanem sokkal inkább a családokat szerettem. A család mindig is hiányzott az életemből – vallotta be bánatosan.

– Azt hittem, van egy bátyád.

– Igen, van egy bátyám, de nem állunk közel egymáshoz. Sajnos, a szüleimmel sem.

– Akkor farkasok neveltek?

Madison nevetett.

– Azt azért nem. De tulajdonképpen csak vendégségbe jártam haza. Te jó ég! – nevetett fel Madison keserűen, és megpróbálta elhessegetni boldogtalan gyerekkorának emlékeit.

– Azt hiszem, itt többről van szó.

Pontosan ezt szeretted volna elkerülni.

- Kérlek, ne!
- Mit ne?
- Kérlek, ne magyarázz bele semmit ebbe az éjszakába. Nem akarom elkötelezni magam.
- Félsz tőlem?
- Ez nem félelem, hanem józanság. Te lennél a Marchetti családban az utolsó, akihez közöm lehetne, a tilalmi lista legelső helyén állsz.
- Én sem akarom lekötni magam.
- Akkor jó – felelte Madison, és egy kis csalódást érzett. – Miért nem?
- Nem tudta megállni, hogy meg ne kérdezze. Ez volt a legnagyobb erőssége és egyben a legnagyobb gyengéje is: a száján meggondolatlanul kicsúszó kérdések.
- Luke megvonta széles vállát.
- Valószínűleg alkalmatlan vagyok a tartós kapcsolatokra, de ettől még találkozgathatunk.
- Azok után, ami az éjszaka történt? – gondolta Madison felháborodottan. De sikerült megőriznie a nyugalmit.
- Nem akarom pazarolni az időt.
- Hadd döntsön el én, hogy időpazarlásnak érzem-e, vagy nem.
- Inkább hadd ajánljak fel egy fájdalommentes befejezést.
- Azt hiszed, hogy a szerelem fáj?
- Igen – felelte Madison.
- Luke a fejét rázta. A lányt bosszantotta szánakozó tekintete.
- Nem fogadom el a magyarázatodat.
- Madison megpróbált közömbös hangon megszólalni.
- Minden bűncselekményhez indíték és alkalom szükséges.
- Úgy érted, hogy amit tettünk, az bűncselekménynek számít?
- Inkább vétségnek mondanám. Mindenesetre nem volt okos dolog. Te nem így látod?
- Egyáltalán nem. Nem hiszek neked. Nem vagy olyan számító, mint amilyennek szeretnéd beállítani magad. A hivatásod ellenére sem vezetsz másokat az oruknál fogva. Inkább azt hiszem, hogy hosszú idő után végre engedté az érzéseidnek. Jó volt veled, Maddie, mindketten élveztük. Hiszen te is mondtad. Egy nő számára az első alkalom után csak jobb jöhet.
- Kár volt elárulnia magát, gondolta Madison.
- Még egyszer nem fordulhat elő.
- Miért nem? – kérdezte Luke, és sokatmondóan a lányra nézett. – Csak rajtad áll...
- Nem. – Madison szíve a torkában dobogott. – Még ha akarnám is – tette hozzá sietve –, a családod az Addison & Cooke ügyvédi iroda legrégebbi és legbefolyásosabb ügyfelei közé tartozik.
- De Nickkel is jártál!
- Igen, de akkor még nem én foglalkoztam a cégetek jogi ügyeivel. Túl nagy a kockázata, hogy érdekellentétek támadjanak.
- Nincs itt semmiféle ellentét. Nagyon tetszel nekem.

- Ne viccelj!
- Még sohasem voltam ennél komolyabb. Nem értem, hol itt a gond.
- Mert nem vagy ügyvéd. Az ügyfelekkel fenntartott bensőséges kapcsolat legalábbis nem helyénvaló. És én ügyvéd vagyok.
- Luke tetőtől talpig végigmérte Madisont.
- Farmerban és pólóban úgy nézel ki, mint egy tizennyolc éves lány. Ha így jelennél meg a bíróság előtt, minden bírót és eskütet könnyen meggyőznél erről.
- Nem könnyíted meg a dolgom – felelte Madison, és elpirult.
- Nem is akarom megkönnyíteni, hogy kiadd az utam.
- Nem akarom kiadni az utad, de köztünk nem lehet több munkakapcsolatnál.
- Csakhogy ennél sokkal messzebbre mentünk. És nem lehet visszakozni, Maddie.
- Madisonnak hívnak.
- Mióta?
- Mióta közös ágyban ébredtünk fel.

Négy héttel később, hogy Maddie – jobban mondva Madison – kiadta az útját, Luke az irodájában ült, és megpróbált a képernyőn lévő számokra összpontosítani.

Mindjárt vége a munkaidőnek, de semmi kedvet nem érzett, hogy hazamenjen az üres lakásába. A gondolatai minduntalan visszatértek egy törékeny, zöld szemű, vörös hajú lányhoz.

Hátradólt a karosszékeiben, összekulcsolt kezét az ölében pihentette. Az étte-remlánc rendkívül sikeres, ezért neki, mint a cég pénzügyi vezetőjének, rengeteg dolga volt. Ám pillanatnyilag képtelen másra gondolni. Pedig már négy hete nem is látta Madisont! A lány egyértelműen a tudomására hozta, hogy köztük nem lehet semmiféle kapcsolat. Akkor miért gondol mégis folyton rá?

Luke elmúlt harmincéves. Élete során rengeteg nővel randevúzott, és ezek a randevúk gyakran az ágyban fejeződtek be. Ám ezeket a nőket gyorsan és könnyen elfelejtette. Akkor Maddie-t miért nem? Bosszantotta a lány makacssága. Tulajdonképpen mi szól ellene, hogy megpróbálják együtt? Elvégre nem azt követeli a lánytól, hogy az élete hátralévő részét vele töltsse.

Az volt az érzése, hogy Maddie félelme mélyebben gyökerezik. Gyanította, hogy ennek némi köze van ahhoz, hogy ő a kakukktojás a családban. Ő az egyetlen, akinek kék szeme van, és ő az egyetlen, aki nincs egészen száznyolcvan centi – természetesen nem számítva a húgát, Rosie-t. Azonkívül a testvéreivel ellentétben inkább visszahúzódó, tartózkodó a természete. Ő valahogy tényleg más. Arra gondolt, bizonyára a génekkel függ össze az is, hogy úgy érzi, nem tud szerelembe esni. Valószínűleg családot sem alapít soha.

Maddie miért is kísérletezne egy olyan alakkal, mint ő? Főleg azok után, hogy annak idején a bátyjával is kudarcba fulladt a kapcsolata.

Noha Luke kész lett volna az összes Marchetti-részvényében lefoglalni, hogy Maddie igazat mondott, és Nick nem okozott neki komolyabb csalódást. Ezt a feltevését csak megerősítette az a tény, hogy Maddie még szűz volt.

Ebben a pillanatban megszólalt az íróasztalán a házi telefon. Luke előrehajolt, és megnyomta a gombot.

– Igen?

– Miss Wainright van itt – mondta a titkárnője. – Én meg indulnék haza.

A lány nevének hallatán Luke szíve szaporábban kezdett verni.

– Küldje be! – felelte, és igyekezett titkolni, mennyire meglepődött. – Kellemes estét, Cathy!

Maddie talán megváltoztatta a véleményét, és most már úgy gondolja, hogy a munkakapcsolatnál több is lehet közöttük? Mi más oka lehetne annak, hogy felkeresi az irodájában? Luke a képernyőre meredt, és eszébe jutott, hogy Madisonnak egy idősebb kollégája átadta a Marchetti család jogi ügyeinek intézését. Tehát saját ellenállhatatlan vonzerején és magával ragadó egyéniségén kívül a lánynak még ezer oka lehet, amiért idejött. Nehéz lenne jóslásokba bocsátkozni. Talán a közösen eltöltött éjszaka emléke vonzotta ide?

A legjobb, ha semmit sem vár a rejtélyes Miss Wainrighttól. Amíg az ellenkezője be nem bizonyosodik, abból kell kiindulnia, hogy a lány a cég ügyében jött. Minél többet beszélnek az üzletről, annál könnyebben el tudja majd felejteni Madisont. Legalábbis eddig mindig így volt.

Nyílt az iroda ajtaja, és belépett Maddie.

– Szervusz, Luke!

– Szervusz!

A férfi felemelkedett. Az apja mind a négy fiába belenevelte, hogy fel kell állni, ha belép egy hölgy.

– Van egy kis időd? – kérdezte Madison.

– Hogyne, foglalj helyet – mutatott a férfi az íróasztala előtt álló bőrfotelra.

Luke valójában magányos farkas volt, nem olyan kedves, közvetlen fickó, mint a fivérei. Most zavarban érezte magát. Képtelenség, hogy ő és Maddie a régi, távol-ságtartó módon kezeljék egymást. Legalábbis ő képtelen erre.

– Minek köszönhetem az Addison & Cooke trónörökös nőjének váratlan látogatását?

Madison elvörösödött, és Luke tudta, hogy csipkelődésével elérte a kívánt hatást.

A pirosság kihangsúlyozta a lány halvány bőrét és az orrán lévő szeplőket. Luke-nak tetszett, hogy a púder sem tudta teljesen eltüntetni őket. A lány még mindig félúton ácsorgott az ajtó és az íróasztal között. Tétovázása meglepte Luke-ot. Sőt egyenesen kínosan érezte magát. Madison általában komolyan és határozottan viselkedett, ilyennek még sohasem látta. A tartózkodása szokatlan volt, nem beszélve az arcára kiülő szorongásról.

– Örülök, hogy látlak, Maddie.

– Kértelek, hogy szólíts Madisonnak.

– Emlékszem. – És Luke pontosan emlékezett még a lány minden domborulatára, édes illatú bőrének minden egyes négyzetcentiméterére is.

– Mi szél hozott? Üzleti vagy magánügyben jöttél?

– Magánügyben. Mondanom kell valamit.